

تئاتر

THEATER

سه شنبه ۴ بهمن ۱۴۰۱
شماره ۶۴۱۵

نقد

نگاهی به نمایش «نذر عباس» به نویسندگی و کارگردانی محمد یزدی

انسان‌سازی با روایت یک واقعیت

نمایش «نذر عباس» یک روایت از ماجرای فردی جاهل مسلک است و عشق لات‌بازی دارد و بر اثر یک اتفاق معمولی، داوطلب دفاع از حرم زینب(س) شده و به سوریه اعزام می‌شود. شخصیت اصلی نمایش نذر عباس قصه خویش را روایت می‌کند، ما در یک فضاسازی مینی‌مال به گذشته می‌رویم و شاهد روند زندگی او تا رسیدن به مقطع زمانی مدافع حرم و شهیدشدنش هستیم. عباس پس از نذرهایی که مادرش کرده به دنیا می‌آید؛ او نذر حضرت عباس(ع) است و بچه‌هایی‌ای که زیر بیرق و علم ابوالفضل‌العباس رشد کرده و جوانمردی و غیرت رازاز او مورخه و علم‌کش او در ایام محرم بوده است. عباس، جوان سالمی است اما به‌دلیل این‌که عشق لات‌بازی دارد، مدام سرش برای دعوا درد می‌کند و به تعبیری آدمی غیرتی است. همچنین به‌نوعی مغرور است، اسمش همه‌جا پیچیده و تا اتفاقی می‌افتد و سروصدایی بلند می‌شود، اول اسم او به میان می‌آید. محمد یزدی، نویسنده و کارگردان از طنز در دو فلاش‌بکی که شاهد آن هستیم، یعنی صحنه تئوزدن و صحنه‌ای که عباس برای اسم‌نویسی و عضویت در جمع مدافعان حرم می‌رود، استفاده کرده است. فردی که تتو می‌زند در گفت‌وگوهایی طنزآمیز به عباس می‌گوید اگر خیلی مردی چرا مدام دعوا می‌کنی؟ برو با داعشی‌ها بجنگ؛ و این حرف چون ساقه‌ای تیز بر جان و روح او می‌نشیند و بر عمق وجودش اثر می‌کند. همین امر زمینه‌ساز تحول اومی‌شود؛ تحولی شگرف که باعث می‌شود انسانی نو آفریده شود.

عباس، عاشق حاج‌قاسم است؛ شیفته مرام، مردانگی، جوانمردی، ایمان و اعتقاد او شده است. او تصمیم می‌گیرد برای مدافعان حرم اسم‌نویسی کند اما مشکلی وجود دارد؛ عباس می‌داند با سابقه نه‌چندان مطلوبی که دارد و ایضا تنه‌هایی که بر دست و گردنش زده به سختی می‌تواند تأیید عضویت در جمع مدافعان حرم را بگیرد. او به‌دلیل همین سابقه تصمیم می‌گیرد که خود را به عنوان فردی افغانستانی جا زده و در گردان فاطمیون ثبت‌نام کند اما مسئول ثبت‌نام از او رزنگ‌تراست و می‌فهمد عباس، ایرانی است و دارد برای او فیلم بازی می‌کند. حاج‌قاسم که برای دیدار به جمع فاطمیون آمده، واسطه‌ثبت‌نام و اعزام او می‌شود. عباس درنهایت شهید می‌شود و هرگز پیر و مراد خویش حاج‌قاسم را نمی‌بیند، مانند او پس قرنی که هیچ‌گاه عشق و مراد خود حضرت رسول(ص) را ندید اما در عبودیت و بندگی حق تعالی، جایای پیامبر رحمت می‌گذاشت و به او تأسی می‌کرد و در اخلاص و پیروی از حق، امیر مؤمنان الغویش بود. در انتها می‌بینیم که عباس در فراق عشق خود نوحه می‌کند و می‌گوید من دیگر نذر قاسم هستم، در صحنه انتهایی او پیشش را به تماشاچیان می‌کند تا ماتئوی او را روی کمرش ببینیم که نوشته: «نذر قاسم». نمایش درواقع آمیخته‌ای از ترازدی و طنز و معنویت است. باید گفت هرچند که بخش طنز نمایش حالات خاصی به اجرا داده اما بیش از اندازه‌ای است که ضرورت دراماتیک ایجاب می‌کند. درواقع بخشی‌های طنز طولانی است و مخاطب را از اصل ماجرا دور می‌کند اما در یک جمع‌بندی اجمالی، بازی‌ها همگی نسبتا روان و قابل‌قبول است. محمد یزدی در مقام نویسنده و کارگردان سعی کرده حرف روز را در این نمایش بزند و وجهه انتقادی کار را نیز حفظ کند. درنهایت باید گفت استفاده از فضایی مینی‌مال و تأثیرگذار در طراحی صحنه و ریتم نسبتا مطلوب از خصوصیات تکنیکی نمایش نذر عباس است.

خبر

ظرفیت ویژه برای دانشگاهیان در جشنواره تئاتر فجر

هادی بهرامی احسان، معاون فرهنگی و اجتماعی دانشگاه تهران از در نظر گرفتن ظرفیت ویژه دانشگاهیان در تالار مولوی در روزهای برگزاری جشنواره تئاتر فجر خبر داد و گفت: اجرای تئاترهای خیابانی در سطح دانشگاه تهران به مناسبت دهه فجر، موجب هدایت دانشگاه به سمت فضای عیدانه می‌شود. وی در بخش دیگر سخنانش در نشست ستاد بزرگداشت سالگرد پیروزی شکوهمند انقلاب اسلامی، از توسعه ظرف زمانی اجرای برنامه‌های جشن شکوهمند انقلاب اسلامی در دانشگاه

داوود فتحعلی بیگی:

در جشنواره باید اولویت با نمایشنامه‌های ایرانی باشد

این روزها نام داوود فتحعلی‌بیگی، پیشکسوت نمایش ایرانی با عنوان مسن‌ترین کارگردان چهل و یکمین جشنواره تئاتر فجر همراه شده است. او که به خاطر تلاش‌های مستمرش در نمایش‌های آیینی و سنتی با عنوان آقای «نمایش‌های ایرانی» شناخته می‌شود، امسال و در ۷۲ سالگی در جشنواره چهل‌ویکم با دو نمایشنامه «در و گیر و یک قرص نان» و «مامور خیابان نود و دو» در بخش مهمان ویژه حضور دارد. دو نمایشی که همچون سایر آثار فتحعلی‌بیگی رنگ و بوی نمایش ایرانی دارد و در یک فضای روایی روی صحنه می‌روند.

۱۹/ دو نمایشنامه از شما در جشنواره حضور دارند. کمی درباره آنها صحبت کنید.

بله، امسال دو نمایشنامه در بخش مهمان ویژه دارم. نمایش «مامور خیابان نود و دو» را که به سفارش اداره هنرهای نمایشی حوزه هنری نوشته بودم و در مسیر چاپ قرار دارد، آقای میثم زندی از نوشهر در تالار استاد سمندریان روی صحنه می‌برد. نمایش در ارتباط با چگونگی شکل‌گیری دانش و مسیر مبارزه علیه آنتهاست. داستان نمایش درباره جاسوسی به نام حیفاست که پس از اتمام ماموریتش در افغانستان به اسرائیل بازمی‌گردد تا با یعاد ماموریت جدیدش در کشور عراق آشنا شود. سبک و سیاق اجرایی این نمایش به صورت روایی است که در برخی بخش‌ها به صورت سایه‌بازی اجرا می‌شود. نمایش «در و گیر و یک قرص نان» را هم خودم با هنرمندان کرج برای اجرا در تالار چهارسو آماده می‌کنم که سه قصه تومان دارد و یک نمایش رضوی محسوب می‌شود.

۱۹/ یعنی با یک نمایش سه اپیزودی روی صحنه می‌آیید؟

خیر. در این نمایش سه قصه با هم تلفیق شده است. قصه «در» به دوره صفویه مربوط می‌شود. زمانی که گنبد و بارگاه امام رضاع) زیر نظر شیخ بهایی بازسازی می‌شد، نقل است که شیخ دستور می‌دهد لوحی تهیه کنند و بر آن قید شود هیچ غیرومسلمانی نمی‌تواند وارد حرم امام رضاع) شود. براساس روایت، یک شب امام رضاع) به خواب شاه با معمار می‌آید و دستور می‌دهد شما این در را کار بگذارید. چه کار دارید مهمان من کیست؟

داستان گیر هم درباره یک تاجر زرتشتی است که از دربار سلجوقی به دربار خوارزمشاهیان فرستاده می‌شود. این تاجر بیماری برست دارد و در طول مسیر نگران است که درباره خوارزم به دلیل این بیماری او را نپذیرد. در مسیر طولف پیشکارش به او پیشنهاد می‌کند به بارگاه امام رضاع) برود. او به آنجا می‌رود و شفا می‌یابد. او بعد از بهبودی، معماری بخشی از حرم امام را برعهده می‌گیرد. قصه سوم هم درباره زنی است که برای رفع گرسنگی فرزندان، قرص نانی می‌دزد

و قرار بوده دستش را قطع کنند، ولی مردی تاجری که می‌برد تجارت به مشهد آمده، وساطت می‌کند و با پرداخت

از طرفی اعتقاد دارم اگر اعتراضی داریم، اول رفتار خودمان را درست کنیم. من در میان دوستان معترض اشخاصی را دیدم که متلاستمدز عوامل نمایش‌شان را پرداخت نکردند در حالی‌که در نمایش‌هایم حتی وقتی با دانشجویانم همکاری داشته‌ام، دستمزدی هرچند ناچیز به آنان پرداخته‌ام که کفاف کرایه ماشین‌شان را بدهد.

کرایه ماشین‌شان را بدهد.

تهران از ۱۲ بهمن تا ۲۰ اسفند ۱۴۰۱ خبر داد. برگزاری مسابقه کتابخوانی فجر، شب شعر و موسیقی، برنامه قرآنی با محوریت حفظ و تفسیر سوره فجر، شب خاطره وصل، آکران چندفیلم جشنواره فیلم فجر، اجرای تئاتر خیابانی در محوطه دانشگاه تهران، برپایی گالری و نمایشگاه عکس، نقاشی، خطاطی و هنرهای تجسمی با مشارکت استادان و کارکنان دانشگاه و فضاسازی محیطی واحدهای دانشگاهی و خوابگاه‌ها و پردیس مرکزی دانشگاه از جمله محورهای اعلام‌شده از سوی اداره

کل فرهنگی دانشگاه تهران برای سالگرد پیروزی انقلاب اسلامی بود. معاون فرهنگی و اجتماعی دانشگاه تهران با تأکید بر تلاشی برای شاد کردن فضای دانشجویی، اجرای تئاترهای خیابانی در سطح دانشگاه در دهه فجر را موجب هدایت فضای دانشگاه به سمت فضای عیدانه توصیف کرد و گفت: «تئاترهای خیابانی در روز سه‌شنبه هفته جاری و روزهای یکشنبه و دوشنبه هفته آینده در سطح دانشگاه تهران اجرایی‌شود.»

نویسندگان پرکار از تاثیر جشنواره تئاتر فجر

در شکل‌گیری درام‌نویسی انقلاب اسلامی می‌گویند

احیای نمایشنامه‌نویسی بارویکردی استراتژیک

ایران گرچه در حوزه ادبیات و شعر سابقه‌ای به درازای تاریخ دارد اما در حوزه ادبیات نمایشی به‌دلیل مختلف نتوانسته ظرفیت‌های خود را در جهان گسترش دهد. این‌که «شاهنامه» می‌توانست یکی از بزرگ‌ترین آثار ادبیات نمایشی جهان معاصر باشد، به‌دلیل توجه نکردن به ساختارهای نمایشی این گنجینه فارسی، هیچ‌گاه در این حوزه مورد بررسی قرار نگرفت. یا «خمسه» نظامی که از اساس در بستر ادبیات نمایشی باید آن را خوانش کرد، کمتر به‌عنوان یک درام به آن نگریسته شده است. از همین رو باید تاریخ نمایشنامه‌نویسی و درام‌نویسی در کشور را در عصر معاصر جست‌وجو کرد. وقتی تئاتر غربی به آثار مولیر و بعدها پخوف پا به عرصه تئاتر ایران گذاشت و اتفاقا از زوایه دید ایرانی دچار تغییراتی شدند و با نگاهی ایرانی روی صحنه رفتند. این درام‌تئورژی کردن متون غربی رفته‌رفته عرصه را برای نویسندگان باز کرد و دقیقاً در سال‌های منتهی به انقلاب، یعنی اواخر دهه ۴۰ و ۵۰ بود که درام‌نویسی ایرانی سرو شکل کلی خود را باز یافت و چهره درخشان آن زنده‌یاد اکبر رادی بود که شاگردانش پس از پیروزی انقلاب اسلامی توانستند در این عرصه آثار قابل توجهی ارائه دهند. اما با پیروزی انقلاب اسلامی صحنه تئاتر دستخوش تغییرات محتوایی شد و با ظهور جشنواره تئاتر فجر از سال ۶۱ این رویداد نمایشی که آینه تمام نمای تئاتر کشور بود در زمینه تولید محتوای نمایشی، تأثیری شگرف بر ظهور درام‌نویسی در ایران گذاشت. این‌که در ادواری از این رویداد تأکید بر تولید متون نمایشی شد و از اجرای متون خارجی در این رویداد جلوگیری به عمل آمد، عرصه را برای جوانانی مهیا کرد که امروز از چهره‌های درام‌نویسی کشور هستند و هنوز هم این جشنواره جایگاهی مهم برای معرفی چهره‌های درام‌نویسی کشور دارد. به مناسبت برگزاری چهل و یکمین جشنواره تئاتر فجر با سه نمایشنامه‌نویس پرکار جشنواره چهل و یکم که از نسل‌های مختلف هستند درباره آثاری که در این رویداد به‌عنوان نمایشنامه‌نویس دارند و البته برخی از آنها خود نیز آثارشان را کارگردانی کردند، گفت‌وگویی داشته‌ایم که در ادامه می‌خوانید.

رضا آشته
منتقد تئاتر

ایران گرچه در حوزه ادبیات و شعر سابقه‌ای به درازای تاریخ دارد اما در حوزه ادبیات نمایشی به‌دلیل مختلف نتوانسته ظرفیت‌های خود را در جهان گسترش دهد. این‌که «شاهنامه» می‌توانست یکی از بزرگ‌ترین آثار ادبیات نمایشی جهان معاصر باشد، به‌دلیل توجه نکردن به ساختارهای نمایشی این گنجینه فارسی، هیچ‌گاه در این حوزه مورد بررسی قرار نگرفت. یا «خمسه» نظامی که از اساس در بستر ادبیات نمایشی باید آن را خوانش کرد، کمتر به‌عنوان یک درام به آن نگریسته شده است. از همین رو باید تاریخ نمایشنامه‌نویسی و درام‌نویسی در کشور را در عصر معاصر جست‌وجو کرد. وقتی تئاتر غربی به آثار مولیر و بعدها پخوف پا به عرصه تئاتر ایران گذاشت و اتفاقا از زوایه دید ایرانی دچار تغییراتی شدند و با نگاهی ایرانی روی صحنه رفتند. این درام‌تئورژی کردن متون غربی رفته‌رفته عرصه را برای نویسندگان باز کرد و دقیقاً در سال‌های منتهی به انقلاب، یعنی اواخر دهه ۴۰ و ۵۰ بود که درام‌نویسی ایرانی سرو شکل کلی خود را باز یافت و چهره درخشان آن زنده‌یاد اکبر رادی بود که شاگردانش پس از پیروزی انقلاب اسلامی توانستند در این عرصه آثار قابل توجهی ارائه دهند. اما با پیروزی انقلاب اسلامی صحنه تئاتر دستخوش تغییرات محتوایی شد و با ظهور جشنواره تئاتر فجر از سال ۶۱ این رویداد نمایشی که آینه تمام نمای تئاتر کشور بود در زمینه تولید محتوای نمایشی، تأثیری شگرف بر ظهور درام‌نویسی در ایران گذاشت. این‌که در ادواری از این رویداد تأکید بر تولید متون نمایشی شد و از اجرای متون خارجی در این رویداد جلوگیری به عمل آمد، عرصه را برای جوانانی مهیا کرد که امروز از چهره‌های درام‌نویسی کشور هستند و هنوز هم این جشنواره جایگاهی مهم برای معرفی چهره‌های درام‌نویسی کشور دارد. به مناسبت برگزاری چهل و یکمین جشنواره تئاتر فجر با سه نمایشنامه‌نویس پرکار جشنواره چهل و یکم که از نسل‌های مختلف هستند درباره آثاری که در این رویداد به‌عنوان نمایشنامه‌نویس دارند و البته برخی از آنها خود نیز آثارشان را کارگردانی کردند، گفت‌وگویی داشته‌ایم که در ادامه می‌خوانید.

اصغر گروسی سال‌هاست که به‌عنوان نویسنده

و کارگردان در تئاتر خیابانی و صحنه‌ای فعالیت می‌کنند و با آن‌که ما او را اهل کرمانشاه می‌دانیم اما وی ساکن تهران و شیراز نیز بوده و متن‌هایش در بیشتر شهرهای ایران کار شده است. شاید وقت با او یار بوده و امسال چهار نمایشنامه‌اش (سه متن در بخش صحنه‌ای و یک متن در بخش خیابانی) اجرا می‌شود. امسال او با نمایشنامه‌های «روز دهم»

کار علی برجی از تهران، «هاراگیر» کار خودش از شیراز، «جاودانگی» کار محسن جاور از یزد در بخش صحنه‌ای و نمایش «بازمانده» کار مریم دهقانی از شیراز در بخش خیابانی، اجرا دارد. با این اوصاف و حضور پررنگ اصغر گروسی در جشنواره چهل و یکم تئاتر فجر برآن شده‌ایم تا با او گفت‌وگویی داشته

مقام نویسنده یا کارگردان در دو بخش خیابانی یا صحنه‌ای حضور داشته است، گپی بزنیم:

۱۹/ امسال سه متن صحنه‌ای و یک متن خیابانی از شما در جشنواره چهل و یکم تئاتر فجر حضور دارد از این اتفاق چه حس و حالی دارید؟

قطعاً این اتفاق برای من -که تمام سال‌هایی که در عالم تئاتر بودم و اولین دغدغه‌ام نوشتن بوده- از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. وقتی نگاه به جدول جشنواره می‌اندام، احساس می‌کنم این همه سال مرارت بی‌اجر هم نبوده‌است.

مخاطبان بورگو اسپرینگز هخوانی دارد، گواهی‌های برنده ارائه می‌کند. روایای کاغذی که اوایل تابستان سال ۱۴۰۰ ساخته شد، در اولین حضور جهانی به بخش مسابقه بیست و نهمین دوره جشنواره جهانی کارنیوال سنگاپور راه یافت و در این جشنواره جایزه بهترین فیلم بلند را از آن خود کرد. این فیلم همچنین در جشنواره هالوسینیای فرانسه نیز جایزه بهترین فیلم بلند را کسب کرد و جایزه بهترین کارگردانی هفدهمین دوره جشنواره بریج فیلم فستیوال کانادا نیز به علی عطشانی برای این فیلم رسید. فیلمنامه روایای کاغذی را جابر قاسمعلی براساس ایده‌ای از علی عطشانی نوشته و کامران تفتی، مینا وحید، زینب رنگار، ملکی و امیرحسین رضازاده نقش‌های اصلی این فیلم را ایفا کرده‌اند. مجید مهین دوست و نازیلا باباپور از دیگر بازیگران این فیلم هستند.

رویداد

«روای کاغذی» برنده جشنواره بورگو اسپرینگ آمریکا

فیلم سینمایی «روای کاغذی» ساخته علی عطشانی برنده جایزه بهترین فیلم بلند داستانی دهمین دوره جشنواره بورگو اسپرینگ آمریکا شد.

این جشنواره یک رویداد سرگرم‌کننده و سنتی است که برای فیلم‌هایی که معتقدند با نگرش‌ها و احساسات

مخاطبان بورگو اسپرینگز هخوانی دارد، گواهی‌های برنده ارائه می‌کند.

روایای کاغذی که اوایل تابستان سال ۱۴۰۰ ساخته شد، در اولین حضور جهانی به بخش مسابقه بیست و نهمین دوره جشنواره جهانی کارنیوال سنگاپور راه یافت و در این جشنواره جایزه بهترین فیلم بلند را از آن خود کرد. این فیلم همچنین در جشنواره هالوسینیای فرانسه نیز جایزه بهترین فیلم بلند را کسب کرد و جایزه بهترین کارگردانی هفدهمین دوره جشنواره بریج فیلم فستیوال کانادا نیز به علی عطشانی برای این فیلم رسید.

فیلمنامه روایای کاغذی را جابر قاسمعلی براساس ایده‌ای از علی عطشانی نوشته و کامران تفتی، مینا وحید، زینب رنگار، ملکی و امیرحسین رضازاده نقش‌های اصلی این فیلم را ایفا کرده‌اند. مجید مهین دوست و نازیلا باباپور از دیگر بازیگران این فیلم هستند.

نشر

«گردان نانو‌ها» منتشر شد

کتاب «گردان نانو‌ها» که تحقیق آن به‌عهده محمدمهدی رحیمی و محمدتقی رهایی بوده و تدوین آن توسط فاطمه ملکی صورت گرفته، در ۱۸۲ صفحه، شماگان ۰۰۰ نسخه و قیمت ۶۰هزار تومان توسط انتشارات راه‌یار

منتشر شد. این کتاب درباره زنان خانوک است.

زنان روستای خانوک در روزهای جنگ تحمیلی، با سرپرستی مرحومه حاجیه زهرا اسدی معروف به کل‌زرها که بعدها لقب «چریک پیر» از طرف حاج‌قاسم به او داده‌شد، با پختن نان به صف پشتیبانی مردمی دفاع‌مقدس پیوستند. گردان نانو‌ها، خاطراتی از مردم خانوک درباره انقلاب اسلامی، پشتیبانی جنگ و شهدای این روستاست.

در بخشی از این کتاب می‌خوانیم: «هر روز، از خانوک تا کرمان را برای مدرسه می‌رفتم و روز جمعه را گذاشته‌بودم برای استراحت؛ اما کل‌زهرا زیر بار نمی‌رفت، می‌گفت: رزمند‌ها با اون همه خستگی باید به لقمه‌نون برای خوردن داشته باشند.

و کدهای اشتباهی که کارگردان به من

شده شاهد اجرایی باشیم که اصلا مو ولی همان‌طور که عرض کردم، چاره‌ای جاهایی باید ریسک کرد و به کارگردان و داشت.

۱۹/ با چه انگیزه‌ای در جشنواره تئاتر فجر و چقدر برای‌تان اعتبار داشته است؟

جشنواره تئاتر فجر غایت‌اشل یک تئاتری در نمایشی ایران زمین است. نمی‌توان تئاتر درخشیدن در مهم‌ترین جشنواره تئاتری که این جشنواره همیشه و همه وقت برای اعتبار خاصی برخوردار بوده و هست.

۱۹/ در چند دوره جشنواره حضور داشت. بهترین دوره‌های آن از نظر شما کی بوده‌اند؟

جشنواره تئاتر فجر غایت‌اشل یک تئاتری در نمایشی ایران زمین است. نمی‌توان تئاتر درخشیدن در مهم‌ترین جشنواره تئاتری که این جشنواره همیشه و همه وقت برای اعتبار خاصی برخوردار بوده و هست.

جشنواره تئاتر فجر غایت‌اشل یک تئاتری در نمایشی ایران زمین است. نمی‌توان تئاتر درخشیدن در مهم‌ترین جشنواره تئاتری که این جشنواره همیشه و همه وقت برای اعتبار خاصی برخوردار بوده و هست.

جشنواره تئاتر فجر غایت‌اشل یک تئاتری در نمایشی ایران زمین است. نمی‌توان تئاتر درخشیدن در مهم‌ترین جشنواره تئاتری که این جشنواره همیشه و همه وقت برای اعتبار خاصی برخوردار بوده و هست.

جشنواره تئاتر فجر غایت‌اشل یک تئاتری در نمایشی ایران زمین است. نمی‌توان تئاتر درخشیدن در مهم‌ترین جشنواره تئاتری که این جشنواره همیشه و همه وقت برای اعتبار خاصی برخوردار بوده و هست.

جشنواره تئاتر فجر غایت‌اشل یک تئاتری در نمایشی ایران زمین است. نمی‌توان تئاتر درخشیدن در مهم‌ترین جشنواره تئاتری که این جشنواره همیشه و همه وقت برای اعتبار خاصی برخوردار بوده و هست.

جشنواره تئاتر فجر غایت‌اشل یک تئاتری در نمایشی ایران زمین است. نمی‌توان تئاتر درخشیدن در مهم‌ترین جشنواره تئاتری که این جشنواره همیشه و همه وقت برای اعتبار خاصی برخوردار بوده و هست.

جشنواره تئاتر فجر غایت‌اشل یک تئاتری در نمایشی ایران زمین است. نمی‌توان تئاتر درخشیدن در مهم‌ترین جشنواره تئاتری که این جشنواره همیشه و همه وقت برای اعتبار خاصی برخوردار بوده و هست.

جشنواره تئاتر فجر غایت‌اشل یک تئاتری در نمایشی ایران زمین است. نمی‌توان تئاتر درخشیدن در مهم‌ترین جشنواره تئاتری که این جشنواره همیشه و همه وقت برای اعتبار خاصی برخوردار بوده و هست.

جشنواره تئاتر فجر غایت‌اشل یک تئاتری در نمایشی ایران زمین است. نمی‌توان تئاتر درخشیدن در مهم‌ترین جشنواره تئاتری که این جشنواره همیشه و همه وقت برای اعتبار خاصی برخوردار بوده و هست.

جشنواره تئاتر فجر غایت‌اشل یک تئاتری در نمایشی ایران زمین است. نمی‌توان تئاتر درخشیدن در مهم‌ترین جشنواره تئاتری که این جشنواره همیشه و همه وقت برای اعتبار خاصی برخوردار بوده و هست.

جشنواره تئاتر فجر غایت‌اشل یک تئاتری در نمایشی ایران زمین است. نمی‌توان تئاتر درخشیدن در مهم‌ترین جشنواره تئاتری که این جشنواره همیشه و همه وقت برای اعتبار خاصی برخوردار بوده و هست.

جشنواره تئاتر فجر غایت‌اشل یک تئاتری در نمایشی ایران زمین است. نمی‌توان تئاتر درخشیدن در مهم‌ترین جشنواره تئاتری که این جشنواره همیشه و همه وقت برای اعتبار خاصی برخوردار بوده و هست.

جشنواره تئاتر فجر غایت‌اشل یک تئاتری در نمایشی ایران زمین است. نمی‌توان تئاتر درخشیدن در مهم‌ترین جشنواره تئاتری که این جشنواره همیشه و همه وقت برای اعتبار خاصی برخوردار بوده و هست.